

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DŽD TARYBOS ORGANAS

1960 m.

rugsėjo

25 d.

Sekmadienis

Nr. 78 (1165)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Iškulta pusė javų

„Levaniškio“ kolūkio mašinistas Alf. Člukšys pasakė brigadininkui P. Užsleniui:

— Kam dar tampyti javus į kluonus? Statykim kullamąją laukę ir kulkim.

Brigadininkas ilgai nedvejojo. Laukai šlapi. Automatinės buksuoja. Arkilai nepatempia pakrautų vežimų. Be to, toks geras derlius, kad jam sukrauti kiojimų trūksta. Pasitaręs su kolūkiečiais, P. Užslenis organizavo kullimo darbus. Vos spėdavo pėdai ir čiupkos išdžiūti, jos patekdavo į kullamosios ryklę. Visus žiemkenčius

nuo 60 hektarų ir visas vasarines grūdines kullūras nuo 105 hektarų brigada iškūle dar prieš rudens sėją.

Nebedaug nekultų javų, ilko ketvirtoje ir šeštoje laukininkystės brigadose. Mašinistų P. Skiverio, Vyt. Člukšio ir Alf. Člukšio prižiūrimos kullamosios per dieną prikulla po 7—8 tonas grūdų.

„Levaniškio“ kolūkyje jau iškultas grūdines kullūras nuo 270 hektarų ploto. Tai reiškia — daugiau kaip pusė grūdų aruoduose.

B. MELENISKIS

KUKURŪZAI NUIMTI

Gausus šimmet K. Staro vardo kolūkio kukurūzų derlius. Kaip žalias miškas šnarėjo kukurūzai. Vietomis jų aukštis siekė net iki 3—3,5 metro.

Ir štai brigadininko Radzevičiaus vadovaujama III-ąją brigadą atvyko kukurūzų nuėmimo kombainas. Per vieną dieną 4,5 hektaro kukurūzų plotas buvo nuplautas ir susilosuotas. Gerai padirbėjo mechanizatoriai Šibirkštis ir Malickas. Baigė nuimti kukurūzus ir IV-oji brigada.

A. SAKALAS

Agitatorių mokyklos užsiėmimas

Slomūs dienomis įvyko eilinis „Paryžiaus Komunos“ kolūkio agitatorių mokyklos užsiėmimas. Agitatoriai išklauė paskaitą „Nacionalinės politikos triumfas Tarybų Sąjungoje“, kurią skaitė LKP RK organizacinio skyriaus vedėjas V. Murininkaitis. Po to agitatoriai aptarė klausimą, kaip vykdomas TSKP CK nutarimas „Apie partinės propagandos uždavinius šiuolaikinėmis sąlygomis“. Šiuo klausimu pasiskaitė agitatoriai Kostinienė, Stankelis ir kiti.

A. Bitėnas

Darbšti šeima

Kai pasiteirauji pas „Svyturio“ kolūkio kolūkiečius, kurl šeima geriausiai darbuojasi kolūkyje, visai nedvejodami pasako:

— Darbščiausia Anisimovų šeima.

Nebėgo nė vienas iš Anisimovų šeimos leško, kur nors lengvesnės duonos į miestą, o dirba gimtajame „Svyturio“ kolūkyje. Kai Petras su Aleksu išvyko į Tarybinę Armiją, daugelis kolūkiečių manė, kad jie daugiau nebegrįš į kolūkį. Bet praėjo treji metai, ir jie vėl sėdo už traktorių valro, nes žinojo, kad kolūkyje jų

jaunatviškos jėgos labai reikalingos.

Kolūkio partinė organizacija Petrą priėmė kandidatu į TSKP narius. O neseniai kolūkio valdyba paskyrė jį brigadininku į atsilekančią brigadą.

Negalima nepaminėti ir darbščiosios motinos Nastės Anisimovienės. Nors Anisimovienė jau pradeda septintą dešimtį metų, jos darbo knygutėje įrašyti 95 darbdieniai.

Darbščioji Anisimovų šeima per 8 mėnesius išdirbo 1100 darbdienų.

Kai kolūkio laiškininką paklausėme, kas daugiausia užsiprenume-

ravo spaudos, pastarasis taip pat greitai atsakė:

— Anisimovų šeima. Jie net dvylika egzempliorių įvairių laikraščių ir žurnalų prenumeruoja.

J. Pajaujis

ARIA DIRVAS

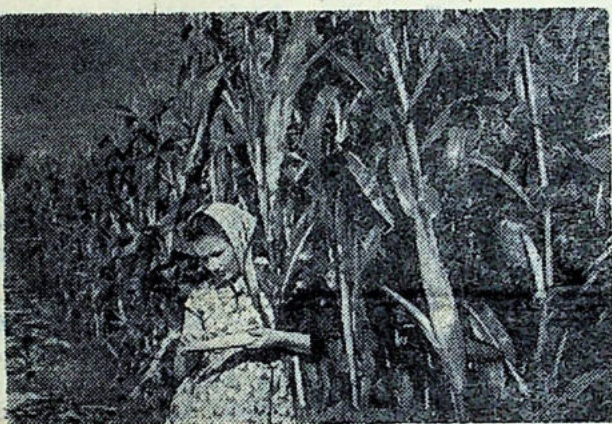
Iki išnakčių „Surdegio“ kolūkio III laukininkystės brigadoje aidi traktoriaus gausmas. Tai traktorininkas J. Jonelis aria dirvas.

— Ši vasara mums buvo labai sunki. Dar rugpiūčio pradžioje paruošėme žemę žiemkenčiams. O paskui ėmė taip lyti, kad dirvos bemat pažliugo. Į tokia žemę nesėsi. Teko ieškoti ir ruošti žemę kitur, aukštesnėse vietose, o paruoštą palikti pavasariui. Bet su sėjos uždaviniu vis tiek susidorojom.

Dabar J. Jonelis ir jo draugas mechanizatoriai aria dirvas pavasariui. Vien III brigadoje, neskaitant anksčiau paruoštos žemės, suarta daugiau kaip 25 ha dirvų.

— Rudeninį dirvų arimą numatome baigti iki spalio mėn. 15—20 d., — tvirtina III brigados brigadininkas J. Elva.

P. Šaltis

„Draugystės“ kolūkis šiais metais augino 24 ha kukurūzų. „Laukų karaliai“ išaugo puikūs. Iš kiekvieno hektaro gaunama po 500—600 centnerių žaliosios masės.

Gerai padirbėjo kukurūzų plotuose Liucija Kavaliūnaitė.

Nuotraukoje: Liucija Kavaliūnaitė apžiūrinėja kukurūzų burbuoles, sveriančias po 800—900 gramų.

E. Bradeslūno nuotr.

LKP rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriuje

Visą dėmesį spaudos platinimui

Agitacijos-propagandos skyriuje įvyko išplėstinis posėdis spaudos platinimo klausimu. Jame dalyvavo rajono metodinės tarybos nariai, ryšių kontoros, kultūros, švietimo skyrių darbuotojai.

Ryšių kontoros viršininkė drg. Korol papasakojo, kaip vyksta spaudos platinimas ketvirtam šių metų ketvirčiui. Geriausiai pasidarbo „Pergalės“ kolūkio spaudos platintojai. Čia kiekvienam gyventojui tenka po vieną laikraštį bei žurnalą. Didelį rūpestį spaudos platinimo darbe rodo pats šio kolūkio pir-

mininkas drg. Sostakas, visokeriopai padėdamas spaudos platintojams. Kolūkyje gerai organizuotas spaudos pristatymas. Deja, to negalima pasakyti apie „Bolševiko“, „Jaunosios gvardijos“, „Pažangos“ kolūkių vadovus, nerodančius jokio rūpestio, kokius laikraščius skaitys jų kolūkiečiai. Ne kartą buvo kalbėta pasitarimuose, rašyta rajono spaudoje apie blogą spaudos pristatymą „Bolševiko“ kolūkyje. Čia laiškininko pareigos pavestos pieno vežėjui. Iki šiol valdyba nesurado

žmogaus, kuris dirbtų laiškininku. Nelaiku pristatant spaudą, mažėja jos prenumeratorių skaičius. Labai klaidingai įsitikinęs kolūkio pirmininkas Geleževičius, jog valdybos reikalus rūpintis tik pieno ir mėsos gamybos didinimu. O kad spauda yra pagrindinis masių agitatorių ir organizatorių, kad spauda mobilizuoja žmones didžiuliams partijos uždaviniams įgyvendinti, šito drg. Geleževičius nenori suprasti.

Blogai platinama spauda Rubikių plytų fabriko, Anykščių miesto kooperatyvo darbuotojų tarpe.

Kalbėje posėdyje rajono komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Zilonas, kultūros skyriaus vedėjas drg. Judickas ir kiti pasiūlė naujų priemonių spaudai platinti. Apie spaudos platintojų ir organizatorių uždavinius kalbėjo LKP rajono komiteto agitacijos-propagandos skyriaus vedėjas drg. Utkus.

Anykščių rajono Darbo žmonių deputatų tarybos deputatų žiniai

Anykščių rajono DŽDT vykdomasis komitetas praneša, kad 1960 m. rugsėjo mėn. 27 d. 12 val. Anykščiuose, kino „Pergalė“ patalpose (Biliūno g-vė Nr. 23), šaukiama Anykščių rajono Darbo žmonių deputatų tarybos penktojo šaukimo dešimtoji sesija.

Sesijai pateikiami svarstyti šie klausimai:

1. Dėl rajono vartotojų kooperatyvų sąjungos darbo aptarnaujant rajono gyventojus.

2. Dėl priešgaisrinės apsaugos stiprinimo rajone.

ANYKŠČIŲ RAJONO DŽDT
VYKDOMASIS KOMITETAS

LKP RAJONO KOMITETO PLENUMAS

Užvakar „Pergalės“ kino teatro salėje įvyko LKP rajono komiteto plenumas. Pirmuoju klausimu — apie Anykščių rajono partinės organizacijos uždavinius vykdančią TSKP CK ir Lietuvos KP CK liepos Plenumo nutarimus — pranešimą skaitė LKP rajono komiteto sekretorius drg. GRIGALIŲNAS.

— Įvykęs TSKP CK liepos Plenumas, — sako pranešėjas, — suvedė mūsų šalies pramonės ir transporto darbo per pastaruosius pusantų metų rezultatus. Plenumo nutarimai turi didžiulę reikšmę ir mūsų respublikai.

Toliau pranešėjas kalbėjo apie tą indėlį, kurį įnešė į visaliaudinę kovą už pirmąją septynmečio plano įvykdymą mūsų rajono pramonės įmonės, statybos ir transporto organizacijos.

„Spartako“ fabrikas per 8 šiu metų mėnesius išleido už 294 tūkst. rublių viršumplaninės produkcijos. Fabriko kolektyvas iškovojo Liaudies ūkio tarybos pereinamąją Raudonąją vėliavą. Daugiau produkcijos, negu numatyta 8 mėnesių plane, pagamino valstybinių gamyklų, plytų ir drenažo vamzdžių fabrikas. Rentabiliai dirba statybos-remonto kontoros kolektyvas.

Brolėškų tarybinių respublikų paramos dėka įmonės aprūpinamos naujais įrengimais, automatizuojamos. Su moderniomis mašinomis pradėjo veikti naujas „Spartako“ fabrikas, automatinė linija įrengta vyno gamykloje, stoji rikiuotė naujas formavimo cechas su didelio pajėgumo įrengimais Vikonų plytinėje.

Į gamybos modernizavimą ir mechanizavimą didelį indėlį įnešė mūsų racionalizatoriai. „Spartako“ fabrike šiemet gauti 4 racionalizatoriai pasiūlymai ir visi keturi pritaikyti gamyboje. Plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos racionalizatorių pasiūlymai leis per metus sušaudyti 32.000 rublių, 10 racionalizatorių pasiūlymų įdiegti sviesto gamykloje.

Tačiau ne visur įvertinamas išradėjų ir racionalizatorių triūsas. Tokioje stambioje įmonėje, kaip statybos-remonto kontora, kur dirba apie 200 žmonių, neįgyvendintas nė vienas geras pasiūlymas. Taip yra todėl, kad įmonės vyr.

inžinierius Kukuraitis bijosi naujovių, nenori pastebėti gerų darbininkų minčių tobulinant statybos darbo procesus. Nieko nepadarė šiuo klausimu partinė bei profsąjunginė organizacijos.

Toliau pranešėjas kalbėjo apie svarbų uždavinį — sunkių darbų, ypač pakrovimo — iškrovimo, mechanizaciją.

— Atrodo, — sako drg. Grigaliūnas, — pribrendo reikalus Anykščių geležinkelio stotyje organizuoti pakrovimo-iškrovimo mechanizuotų darbų kontorą. Labai daug pakrovimo-iškrovimo darbų atlieka raiškoopsąjunga, tačiau jos klos mechanizacijos nepamatys. Dėl to sugadinama ir sudaužoma daug prekių, rankinis darbas nespartinas. Statybos-remonto kontoros darbininkai, iškraudami iš vagonų ir pakraudami į automašinas, sudaužo daug plytų.

Pranešėjas nurodo, kad mechanizacijos klausimais labai mažai rūpinasi kai kurie rajono kolūkiai. „Paryžiaus Komunos“ kolūkis pastatė karvidę, įrengė vandentiekį, o karves girdo kibrais. Kodėl neįrengti automatinių girdyklų?

Lenino vardo kolūkio karvidėje yra vandentiekis ir visa kita, bet nėra slurblio vandeniui į rezervuarą paduoti. Kai kuriose mūsų įmonėse dar žemas darbo našumas, o tarpkolūkinėje statybos organizacijoje iš viso nėra davinčių, kad būtų galima apskaičiuoti darbo našumą. Silpna šios organizacijos gamybinė bazė, sunki finansinė būklė verčia rimtai pagalvoti apie priemones jai sustiprinti. Deja, „Svyturio“, „Pergalės“, „Draugystės“, „Lenino kelių“ ir kiti kolūkiai remiasi ne statybos organizacija, bet privatizacijomis.

Baigdamas pranešėjas nurodo būtinumą daugiau dėmesio skirti kadru mokymui, darbininkų kvalifikacijos kėlimui.

— Negalima talkstyti su tokia padėtimi, — sako pranešėjas, — kaip kad yra vyno gamykloje, kur nė vienas darbininkas nelanko darbo jaunimo vidurinės mokyklos. Ne kuo geresnė padėtis „Spartako“ fabrike, pramkombinate, statybos organizacijose.

Partinės, komjaunimo ir profsąjunginės organizacijos turi sustiprinti darbą, kad nuolat būtų gerinami kokybiniai rodikliai, efektyviai panaudojami kapitaliniai įde-

jojami kapitaliniai įdeimai, darbo ir materialiniai ištekliai, skiepyti žmonėms atsakomybės jausmą už valstybinių uždavinių viršijimą, už septynmečio plano per 4—5 metus įvykdymą.

Diskusijoje dėl pranešimo pirmuoju kalbėjo rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. M. DAUKANTAS.

— Teisingai buvo kritikuotas statybos-remonto kontoros darbas, — kalba drg. M. Daukantas. — Ten susidarė labai neteisinga pažiūra į jaunų specialistų kadrus. Pernal metų pabaigoje į kontorą atėjo dirbti du jauni technikai ir inžinierius. Vyr. inžinierius Kukuraitis iš pirmų dienų jauniems draugams parodė nepasitikėjimą, nenukreipė jų gerą linkmę, gniaužė jų gerą iniciatyvą, ir to pasekoje jauni specialistai iš darbo pasitraukė. Tai nerimta, neteisinga pažiūra ne tik Kukuraitis, bet ir kontoros vadovų į jaunus kadrus.

Drg. M. Daukantas nurodo būtinumą stiprinti tarpkolūkinę statybos organizaciją.

— Reikia, kad į ją įstotų visi ekonomiškai stiprūs kolūkiai, ir organizacija suklestėtų. Laikas atsisakyti privatizacijos darbo, nes tai duoda nuostolius. Stal „Draugystės“ kolūkis statė pastatus su privatizacijos pagalba ir pristigo medžiagų. Darbai sustojo, o privatizinkai gauna pinigų už prastovėjimą, melžia kolūkio kasą lyg karvutę.

Drg. M. Daukantas nurodo į būtinumą pertvarkyti pakrovimo-iškrovimo darbų apmokėjimą. Anykščių raiškoopsąjunga tiesiog švaisto pinigų apmokėdama už prekių pakrovimą ne pagal išdirbį, o pagal laiką. Transporto darbuotojams irgi įvestas nuolatinis atlyginimas. Už tai jie dirba kaip nori, nes žino, kad negaus atlyginimo nei daugiau, nei mažiau.

Anykščių pieninės direktorius drg. BIELIAUSKAS pranešė plenumo dalyviams, kad sviesto gamybos įmonė mėnuo iš mėnesio viršija darbo planus, vis daugiau produkcijos išleidžia aukščiausios rūšies. Rūpinasi įmonės pajėgumo augimu, pelno gavybai pasiūlymai, įdiegti į gamybą, leis per metus sušaudyti 34.000 rublių.

Įmonės kolektyvas, nemažindamas gamybos tempų, ruošiasi perėti 7 valandų darbo dieną.

Pramkombinato direktorius drg. UZDONAS dalykiškai kalbėjo apie priemones, kurias įgyvendinus, dar daugiau pagerėtų darbo žmonių buitinis aptarnavimas. Pramkombinato įmonėse gamyba įvaliašakė, tačiau mechanizacijos ir automatizacijos įmonėse beveik nesutiks. Daug kur dirbama pasenusiais įrankiais ir metodais.

— Reikia geriau organizuoti autotransporto darbą. Užsakai iš vakaro mašiną, o kitą dieną apie pietus praneša: „Neatvažiuos, remontuojam“. Ir taip kasdien 7—10 darbininkų prastovi po pusdienį be darbo. Prašai keturių mašinų, o atsiunčia dvi. Prašai su priekaba, atsiunčia be jos. Ar teisingai padaryta, kad iš pramkombinato buvo palimtas savivartis sunkvežimis, kuris muims labai reikalingas, ir perduotas miesto vykdomajam komitetui? — kalba drg. Uzdonas. — Ten mašina pralaukoma per dienas be jokios naudos. Šoferiui atsibodo dykinėti ir tas žada bėgti.

— Daug buvo kalbėta apie racionalizaciją. Ar ne teisingiau būtų, — toliau kalba drg. Uzdonas, — jei įmonių inžinieriams, visiems racionalizatoriams kas nors vadovautų, padėtų burti racionalizatorių kolektyvą. Gal būtų tikslu būtų įsteigti rajono racionalizatorių biurą?

„Spartako“ fabriko direktorius drg. SARGONAS kalbėjo apie tai, kaip įmonės darbininkai, perėję dirbti prie naujų sudėtingų mašinų, vis geriau įsisavina jų veikimą, vis sėkmingiau įvykdo gamybinius planus. Fabriko vadovybė, kartu su partine organizacija yra numatiusios pasiūsti gerus gamybinius pakelti savo kvalifikaciją didelėse šalies įmonėse, numatoma ruošti kvalifikuotus specialistus vietoje. Drg. Sargūnas nurodė, kad lig šiol didelis stabdys fabriko sistemingam darbui yra neužbaigta statyba, kuriai ir galo nematyti. Jis pasiūlė priemones, kad „Spartako“ fabrikas dar šio septynmečio artimiausiais metais dirbtų pilnu pajėgumu.

Tribūnoje geležinkelio stoties viršininkas drg. BIELIAUSKAS.

— Įmonių, įstaigų, kolūkių ritmingas darbas, — sako jis, — dažnai priklauso nuo to, kaip bus laiku gautos ir pristatytos į vietą įvairios medžiagos, mašinos ir kiti gaminiai, kurie iš visų šalies kampų geležinkeliais ateina į mūsų rajoną. Bet dar pasitaiko tokių nerūpestingų vadovų, kurie kartais trukdo sėkmingam geležinkelio transporto darbui, o tuo pačiu, nelaukiant atsiimdami siuntas, trukdo savo įmonių sėkmingam darbui. Raiškoopsąjunga už nesavalaikį prekių atsiėmimą ir vagonų prastovėjimą vien šiais metais sumokėjo daugiau kaip 12.000 rublių baudų.

Pasitaiko ir taip, kad geležinkeliu siuntos važiuoja iš vieno galo į kitą visai be reikalo. Stal visiškai vynu „Anykščių vyno“ fabrikas gauna iš Panevėžio ir kitų miestų tarą. O tuo tarpu raiškoopsąjunga tą pačią tarą siuntinėja geležinkeliu į Panevėžį ir kitur. Argi tai ne bereikalingas lėšų švaistymas? Kodėl negalėtų raiškoopsąjunga tą pačią tuščią tarą atiduoti vyno fabrikui, kam ją siuntinėti?

Rajono kolūkiams geležinkeliu ateina trąšos, kalkių purvas. Geras kolūkio šeimininkas visada laiku atsiima krovinį. Bet yra tokių, kurie apmoka už trąšas, o jų neima. Arba dar blogiau: paveža mašiną už miesto ir išverčia į griovį. Taip pasitaikė su kalkių purvu.

Pribrendo reikalus mechanizuoti vagonų iškrovimą-pakrovimą. Gau name vagonais plytas. O kiek jų sudaužo vien sta.

UZKARPATĖS SRITIS. Kiekvienais metais Svalavo rajono Činadijevo kaimo vartotojų kooperatyvo darbuotojai gerina gyventojų aptarnavimą. Vien tik šiais metais kaime pradėjo veikti trys naujos krautuvės, kuriose pirkėjai apsitarnauja patys.

Nuotraukoje: naujoje Činadijevo krautuvėje. L. Kovgano (TASS) nuotr.

tybos-remonto kontora, kol pasikrauna ir išsikrauna vietoje? Gražų namuką per metus būtų galima pastatyti iš to, kas nueina niekais.

Rubikių plytų fabriko pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. KISIELIUS kalbėjo apie būtinumą pastatyti prie įmonės panėlinės plokštės gaminti čėchą. Fabrike susidaro daug įvairių produkcijos atliekų ir, jas perdirdus, būtų galima aprūpinti statybinėmis plokštėmis kolūkiečius gyvenamiesiems namams statyti.

LKP rajono komiteto propagandos - agitacijos skyriaus vedėjas drg. UTKUS kalbėjo apie partinių organizacijų uždavinius naujaisiais partinio švietimo mokslo metais, papasakojo, kaip pertvarkyta rajone partinio švietimo sistema vadovaujantis TSKP CK nutarimu dėl partinės propagandos uždavinių šiuolaikinėmis sąlygomis.

Ryšių kontoros viršininkė drg. KOROL papasakojo apie spaudos platinimo eigą, išskėlė rimtus trūkumus šiame darbe.

Antruoju klausimu plenumas apsvairstė socialistinių šalių komunistų ir darbininkų partijų atstovų pasitarimo Bukarešto rezultatus. Plenumo dalyviai vieningai pritarė drg. N. Chruščiovo vadovaujamos TSKP delegacijos, dalyvavusios Dukarešto komunistų ir darbininkų partijų atstovų pasitarime, politinei linijai ir veiklai ir šio pasitarimo komunikatui.

Svarstytais klausimais plenumo dalyviai priėmė konkrečius nutarimus.

C. Bytautas

Paruoš kvalifikuotus chorvedžius

Rajono kolūkių, imonių ir įstaigų meno saviveiklos kolektyvams labai trūksta chorvedžių. Daugelyje kolūkių galėtų būti pajėgūs chorai, bet nėra žmonių, kas šiam darbui vadovautų.

Šiais metais prie septynmečių muzikos mokyklų organizuojami vienerių metų chorvedžių kursai. Į juos imonės, kolūčiai gali pasiųsti geriausius, gambiausius choristus, išskiriant mėnesiui po 200 rublių stipendijos per visą

mokymosi laikotarpį. Baigę kursus, jie bus skiriami dirbti tik į tą rajoną, iš kurio atvyko. Po kursų jie galės ir toliau kelti savo kvalifikaciją mokymuisi chorvedystės neakivaizdiniu būdu.

Anykštėnai gali mokytis Panevėžio, Ukmergės, Rokiškio ir kitose septynmetėse muzikos mokyklose. Norintieji vykti į chorvedžių kursus kreipiasi į kultūros skyrių.

A. Nemickas

TRUMPAI

Du standartinius gyvenamuosius namus kolūkiečiams kolūkių gyvenvietėje baigia sumontuoti „Pergalės“ kolūkių statybininkai.

P. Janonis

Reikalinga plovykla

Dažnai anykštėnai maisto automašinų vairuotojus ir motociklų savininkus, aukščiau kelių pasirašiusius kelnes, bebraidžiojančius apie mašinas. Vasarą dar nieko — vanduo nešaltas. Bet dabar, kai kaskart vis

dažniau kvėpčioja rudėnėlis, menkas malonumas turlentis iki juostos upėje.

Bet kitos išeities nėra. Juk transporto priemonės turi būti švarios. Tad ir vargsta žmonės.

Aš manau, kad pramkombinatas ir miesto vykdomasis komitetas turi susirūpinti tuo ir įrengti transporto priemonių plovyklą. Kažin kokių įrenginių tam reikia: užtenka pastatyti siurbį.

A. Puodžiūnas

Susirinko kovos draugai

Kai K. Staro vardo kolūkių nariai ruošėsi švęsti savo bendro darbo dešimtmetį, buvusieji „Gražinos“ partizanų būrio kovos draugai nutarė pakviesti brangų svečių, buvusį partizanų vadą troškūnietį Povilą Binkį.

Daugelį su šiuo žmogumi riša brangūs prisiminimai. Povilą Binkį pažįsta čia kaip beabimį, drąsų partizaną, o žuvus būrio vadui K. Starui, jis vadovavo būriui, vedė kovos draugus į aršias kautynes su priešu, atkakliai kėris jo už vado ir draugo mirtį.

Ir štai susirinko seni kovos draugai. Kovų valdai atgyja buvusių partizanų lūpomis. Povilas Binkys papasakojo kolūkiečiams apie didvyrišką būrio vado Kazimiero Staro mirtį.

— Jūsų kolūkis pavadinamas brangaus žmogaus, beabimio kovotojo už Tėvynės laisvę vardu. Dirbkite taip, kad ir jūsų kolūkis garsėtų savo pasiekimais po visą respubliką, — pasakė Povilas Binkys.

Kolūkiečiai, buvę partizanai. Liudvikas Paškauskas, Kazys Seštokas, Stasys Zvilkas pasipasakojo buvusiam vadui apie darbą kolūkyje, ir prie turtingo, kolūkiečių valdymui apkrauto stalo pasigirdo skambi partizaniška daina.

Nuotraukoje: su K. Staro vardo kolūkių kolūkiečiais, o taip pat buvusiais partizanais kovų prisiminimais dalijasi buvęs K. Staro partizanų būrio vadas Povilas Binkys, dabar dirbęs Zarasų rajone kolūkių pirmininku.

Č. Berčiūnas

DAR KARTĄ APIE PREKYBĄ

Neseniai prekybinių organizacijų darbą Debeikiuose apsvaistė „Atelitis“ kolūkių pirminė partinė organizacija. Pranešėjas komunistas Morkūnas, o taip pat pasisakiusieji Dana Tamoliūnaitė, užkandinės vedėja Eugenija Zabarskaitė, kolūkių agronomas F. Telksnys ir kt. išskėlė visą eilę trūkumų. Buvo pažymėta, kad universalinėje parduotuvėje ne-

ra pigių medžiagų drabužiams. Avalynės vaikams nebandyk ir ieškoti, nes atsakymą išgirsi vieną — „Tokių prekių pas mus nebūna“. Rieštainių į krautuvę visai neatveža, o bulkučių labai retai. Kažkodėl Svėdasuose visko pilna, o iki Debeikių neatvežama. Krautuvėje reikalingas remontas, tačiau jo vykdymas vilkinamas.

Okinių prekių par-

duotuvės patalpos labai drėgnos, apsitraukia pelėsiai.

Dar blogesnė padėtis užkandinėje. Iš esmės užkandinės pavadinimas šiai prekybos įstaigai net netinka, nes užkasti joje nieko negausi. Nuo pavasario čia nebuvo dešros, kumpio, kiaušinių. Vasaros metu — jokių daržovių. Čia užkandinė labai ribota — konservai ir šprotai. Ir

taip visą laiką.

Užkandinės vedėja visus bokus plauna viename kibire ištisą dieną. Ar nevertėtų įtaisyti specialų prietaisą plovimui?

Viduje neįauku: sienos aptrupėjusios, apšilurosios, grindys aplūžusios. Vienos kėdės aukštos, kitos žemos. Matoma prekybos vadovalas leidžia klientams pasirinkti pagal savo ūgį.

Užkandinės durys net rankenos nėra. Reikia įkišti pirštą į skylutę, esančią rankenos vietoj, tuomet duris atidarysi.

Prieš du mėnesius Debeikių apylinkės taryba svarstė prekybinių organizacijų darbą. Į sesiją buvo kviesta Svėdasų kooperatyvo valdytoja drg. Zemaitienė, tačiau neatvyko. Ji neatvyko ir į partinį susirinkimą. Matyt, Zemaitienė kritikos nemėgsta.

Zadėjo į susirinkimą atvykti ir raikopsąjungos atsakingi darbuotojai, tačiau pažadai liko pažadais.

A. DILYS

ATVAŽIAVO KINAS

Kaip džiugl naujiena apskrieja darbo žmones, žinia apie gero kino filmo pasirodymą. Ir kada žiūri kino filmą, ne tik gerai pailsi, bet ir lavini savo estetinį skonį, ugda jausmus. Ne vien jaunuolius žavi kino filmas, bet juos su malonumu žiūri seni ir pagyvenę žmonės — kinas dabar jau yra tarybinio žmogaus būtinybė, plačiai įaugusi ir į miestą, ir į kolūkinio kaimo žmonių buitį.

Tarybų valdžia sudarė sąlygas darbo žmonėms turėti prieinamą kiną — stacionarai ir kilnojami kina dabar veikia plačiausioje rajono periferijoje.

Atvažiuoja į kolūkių kinas. Kolūkiečiai užimti kasdieniniais darbais. Labai svarbu, kad reklama apie atvežtą filmą pasiektų kiekvieną kolūkiečių. Jis turi pamatyti naują kino filmą. Džiugu pažymėti, kad daug dėme-

sio kinofikacijai skiria „Svyturio“, „Puntuko“, „Vienybės“ kolūkių valdybos ir partinės organizacijos. Šiuose kolūkiuose padedama kino mechanikams pervežti aparatūrą, vystoma kino populiariacijos propaganda.

Didelį vaidmenį kino propagandos darbe atlieka kino organizatoriai, kurie parenkami iš komjaunimo, kultūros švietimo įstaigų darbuotojų, apylinkių tarybų ir kolūkių aktyvistų tarpo. Štai Bikūnų apylinkės DZDT vykdomojo komiteto sekretorė drg. Lebedevienė, atlikdama kino organizatoriaus pareigas, laiku išreklamuoja naują filmą, padeda išplatinti bilietus. Ne nuostabu, kad šioje apylinkėje kino žiūrėti susirenka daug žmonių.

Tačiau rajone dar yra kolūkių, kuriuose valdybos ir partinės organizacijos neskiria reikiamo dėmesio kino demonstravimui. „Diktatų“ (pirmininkas drg. Sakalauskas), „Tarybinio artojo“ (drg. Sprindžiukas), „Aušros“ (drg. Strazdas), „Jaunosios gvardijos“ (drg. Traškinas) ir kai kuriuose kituose kolūkiuose dar iki šio laiko reikiamai neįrengtos kino aparatūros ir tuo trūkdomas labai svarbus politinis darbas — kino filmų demonstravimas. Argi negėda, kad per trejus metus neįstengiama įrengti visus priešgaisrines apsaugos reikalavimus atitinkančios kino aparatūros? Kolūkių partinės organizacijos turėtų pareikalauti, kad kino aparatūros visur būtų užbaigtos ir sudarytos sąlygos kino filmų demonstravimui. Pasitaiko atvejų, kai K. Staro vardo, Lenino vardo, „Draugystės“ ir kai kuriuose kituose kolūkiuose nepadedama kino mechanikams pervežti kino aparatūros ir tuo sutrikdomas kino maršrutas.

Tinkamas kino demonstravimas labai priklauso ir nuo mechaniko darbo, jo pareigingumo. Kino mechanikai drg. drg. Bernatonytė, Ušakas, Pranckūnas, Ridiakas įvykdo ir viršija kino eksploatacijos planus, tačiau yra kino mechanikų, kaip drg. drg. Dabuzinskas ir Kamarovas, kurie planus įvykdo tik 50–60 procentų. Dėl nepakankamo darbo su

kino mechanikais kaltė tenka ir rajono kultūros skyriui (inspektorius kinofikacijos reikalams drg. Nemickas). Kinofikacijos darbuotojų kolektyve nekovojoama dėl komunistinio darbo kolektyvo ir komunistinio darbo pirmūno vardo, nepakankamai rūpinamasi socialistiniu lenktyniavimu, silpnai įdiegiamos naujovės. Pasitaiko ir drausmės pažeidimo faktų. Darbo dirva kinofikacijos darbuotojams yra labai plati, rezervas didelis. Tai rodo, kad, atkreipus rimtesnį dėmesį, kino eksploatacijos šių metų rugpjūčio mėnesio plano įvykdyme mūsų rajono kinofikacijos darbuotojai laimėjo pirmąją vietą respublikoje. Tas laimėjimas skatina ir toliau nenuilstamai dirbti.

Kino mechanikai turi suburti apie save gausų kino organizatorių aktyvą, plačiai išvystyti reklamą, kovoti už kino eksploatacijos plano įvykdymą ir viršijimą, laikytis nustatyto maršruto.

Didžiausią paramą kino mechanikams jų atsakingame darbe turi suteikti kultūros švietimo įstaigų darbuotojai, mokytojai, apylinkių tarybos ir kolūkių valdybos. Pasitaiko, kad ir kultūros švietimo įstaigų darbuotojai abuoja žiūri į kinofikacijos darbą. Nepadedama kino mechanikams „Už talką“ kolūkių bibliotekos vedėja drg. Biliūnienė, „Pažangos“ kolūkių klubo-skaityklos vedėja drg. Mikalajūnaitė ir kai kurie kiti.

Kolūkių valdybos turi susirūpinti pastovių reklamų lentų ir ekranų įrengimu, žiūrovų salų paruošimu, būtinųjų sąlygų kino mechanikams ir šoferiams sudarymu, laiku pervežti kino aparatūrą. Šiuos klausimus nesenai apsvaistė rajono DZDT vykdomasis komitetas ir rekomendavo kolūkiams ištaisyti padėtį.

Kinas, kuriam labai didelę politinę reikšmę skyrė didysis V. I. Leninas ir skiria Komunistų partija, turi pasiekti kiekvieną žmogų. Tai yra didelis kultūros darbuotojų, kolūkių valdybų, tarybinių ūkių, imonių vadovų ir partinių organizacijų uždavinys.

K. ZULONAS, rajono DZDT vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas

RADINYS

Rastas moteriškas laikrodis „Zvezda“. Pamestus prašau kreiptis pas D. Pavilonytę, J. Biliūno vardo kolūkių.

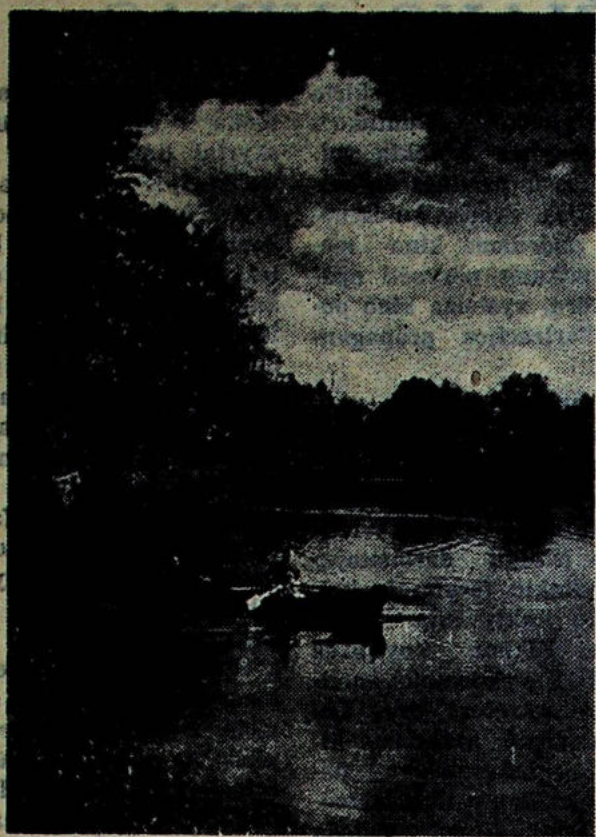
Medžiagos pėdsakais

„Jonas augina pomidorus“

Taip pavadinta žinutė buvo išspausdinta „Kolektyvinio darbo“ rugpjūčio mėn. 21 d. numeryje.

„Kainapilio“ kolūkių valdyba praneša, kad Jono Galvono elgesys ap-

svarstytas valdybos posėdyje. Už nedalyvavimą kolūkinėje gamyboje kolūkių visuotinam susirinkimui pasiūlyta pašalinti J. Galvoną iš kolūkių.

SEKMADIENIO POPIETĖ...

V. Zilionio nuotr.

Pasikalbėjimai antireliginėmis temomis

AR YRA DIEVAS?

Ar viskas tikslinga pasaulyje?

(Pabaiga. Pradžią žiūr. Nr. Nr. 76 (1163) ir 77 (1164))

Religijos gynėjai turi dar vieną mėgstamą argumentą, kuriuo siekia įrodyti, kad yra dievas. Pažvelkite, sako jie, kaip protingai, kaip tobulai įrengtas pasaulis, kaip gerai augalai ir gyvuliai pritaikyti prie savo gyvenimo sąlygų. „Kliskis turi „greitas“ kojas, kad galėtų pabėgti nuo savo priešo; paukščiai turi sparnus, kad galėtų skraidyti; žuvis gerai jaučiasi jūros gelmėse; kupranugariai

dykumose ir t. t. Kas gi, jeigu ne dievas, sako jie, padarė pasaulį tokį tobulą!

Tačiau mokslas jau seniai paneigė ir šį teologų „argumentą“. Iš tikrųjų, pažvelkime į pasaulį aplink mus: jis ne toks jau tobulas. Didžiulius plotus Zemėje užima nevaisingos dykumos ir poliarinės sritys, kur žmonės negali gyventi. Baisūs potvyniai, žemės drebėjimai, ugnikalnių išsiveržimai sukelia nesuskaitomus vargus, griaua miestus ir kaimus, dėl jų kenčia ir žūsta daugybė žmonių. O kenksmingi gyvuliai ir augalai nuodingos gyva-

tės, mikrobai, kurie sukelia ligas ir balsias epidemijas, — argi tai liudija apie harmoniškumą pasaulyje?

O visuomeninis gyvenimas? Kapitalistinėje visuomenėje materialinės gerybės, kurias gamina darbo žmonės, vartoja visų pirma dykduoniai — išnaudotojai, kapitalistai. Argi tai teisinga? Žmonių išnaudojimas, plėšikiški karai, rasinis diskriminavimas, kolonijinių šalių tautų engimas, nedarbas, skurdas, ligos — toks yra visuomeninio gyvenimo „tobulumas“ kapitalizmo sąlygomis.

Tuo tarpu tas faktas, kad augalai ir gyvuliai yra pritaikyti prie aplinkos, kurioje jie gyvena, yra natūraliųjų jų vystymosi procesų, natūraliosios atrankos rezultatas. Dievas čia nieku dėtas!

Visi teologų mėginimai įtikinti žmones, kad yra „tvėrėjas“, neišlaiko jokios kritikos. Mūsų dienų didžiausi mokslo ir technikos laimėjimai įtikinamai įrodo, kad dievo nebuvo ir nėra. Tiksliai pažinę gamtos ir visuomenės dėsnius, žmonės tampa galingi ir nepriklausomi nuo galvalinių gamtos jėgų, ir gali kurti laimingą gyvenimą.

L. DRUJANOVAS
Filosofijos mokslų kandidatas

SPORTAS

Mūsų krepšininkų pergulė

Trečiadienį Anykščiuose baigėsi tris dienas vykusios Vilniaus zonos „B“ pogrupio krepšinio pirmenybės.

Antrąją varžybų dieną Utenos krepšininkės gana nesunkiai nugalėjo žarasietes rezultatu 30:15. Zarasiečiai uteniškus nugalėjo santykiu 34:24.

Dėmesio centre buvo mūsų vyrų ir moterų pasirodymai prieš Ignalinos sportininkus. Žiūrovai tikėjosi, kad po pralaimėjimo Utenos krepšininkėms mūsų moterys sukovo ryžtingiau prieš Ignalinos krepšininkes. Anykštietės pirmą kėlinį laimi santykiu 12:6. Bet antrame kėlinyje visai nebegalima pažinti

anykštiečių. Todėl joms ir teko patirti antrą pralaimėjimą rezultatu 18:16, o laimėti vis tik buvo galima.

Alkšėje pasirodžiusios pirmaatskyrininkės Pračkaila, Čepelė, Atraskėvičė, Gudjurgė ir ant-raatskyrininkė Kūgė žiūrovai pasitiko plojimais. Ir šį kartą mūsų kėliai kovojo ryžtingai. Anykštiečiai Ignalinos krepšininkus nugalėjo rezultatu 106:44.

Paskutinę varžybų dieną mūsų merginos patyrė eilinį trečią pralaimėjimą prieš žarasietes.

Pagaliau dėl 1-2 vietos susitiko pralaimėjimų

neturintieji Zarasų ir Anykščių vyrų penketukai. Pirmą kėlinį mūsų kėliai laimi tik vieno taško skirtumu (26:25). Baigiantis antram kėliniui, už penklas pražangas alkšė aplėdžia geriausias mūsų žaidėjas Pračkaila, o rezultatas tik 48:46 anykštiečių naudai. Bet paskutinį sekundžių metu Kitkauskas pasiūnčia kamuolį į krepšį ir išplėšia sunkią, bet pelnytą pergalę rezultatu 50:46. Zoninių varžybų nugalėtojais tapo mūsų krepšininkai, o nugalėtojomis moterų grupėje tapo Utenos krepšininkės.

J. PAJARSKAS

Už redaktorių Č. BYTAUTAS

UŽSIENIO LIETUVIŲ SPAUDOJE

ISPŪDŽIAI IŠ GIMTOSIOS TĖVIŠKĖS

Sia vasarą Tarybų Lietuvoje viešėjo Amerikos ir Kanados lietuviai nuoširdžiais žodžiais pasakoja apie savo kėlonę gimtosios tėviškos kelias. Niujorke išeinantis „Laisvės“ laikraštis pažymi, kad grįžusiųjų lietuvių turistų balsas — susirinkimuose, mitinguose, spaudoje — sprogdina priešiškybą elementų skleidžiamus melo burbulus. Tokiu būdu, rašo laikraštis, melagali pastatomi „į atitinkamą jiems vietą“.

„Nežiūrint visokios mosties „vaduotojų“ kaukimo, kad Lietuvos nebėra, — rašo L. Jonikas Čikagos laikraštyje „Vilnis“, — atradau Lietuvą dar lietuviškesnę, daugiopai gražesnę už aną, kurią palikau prieš 50 metų“. Tame pat laikraštyje S. Jokubka prisimena: „Pernai, kai

mes važinėjome po Lietuvą, dar nebuvo Kauno jūros, Vilniaus Antakalnyje testatė tik iškasti pamatai milžiniškiems namams. O šiemet nuvykę turistai kateriu plaukiojo po Kauno jūrą, Antakalnyje atrado daug naujų namų“.

Sužadintu žodžiu išreiškia savo šiltus įspūdžius Jonas Juška „Laisvėje“ išspausdintame eilėraštyje „Kai aš buvau Lietuvoje“. Spausdindamas A. Maldeikienės ir kitų turistų įspūdžius, Kanados lietuvių laikraštis „Liaudies balsas“ pažymi, kad visi turistai pripažįsta milžinišką pažangą Tarybų Lietuvoje. Ir tai suprantama. „Lietuvos žmonės, kaip ir visos Tarybų Sąjungos tautos, ruošiasi gyvenimui, o ne karui“ — rašo laikraštis.

Hitlerio keliais

Tuo metu, kai Amerikos, Kanados ir kitų užsienio šalių lietuviai viešėjo Lietuvoje ir džiaugėsi puikiais gimtosios tėviškos darbo vaisiais, Miuncheno (Bavarija) gatvėmis vaikščiojo vyskupas V. Brizgys. Jo vadovaujama ekskursija, atvykusi į tarptautinį maldininkų kongresą, žavėjosi šio miesto istorinėmis vietomis. Ir kaip jam, vyskupui Brizgui, nesižavėtil Juk čia kadais Adolfas Hitleris darė savo pirmuosius mėginimus užgrobti valdžią ir po to padaryti „tvarką“ pasauly-

je... O ta „hitlerinė tvarka“, kaip daugelis prisimena, ypač patiko Brizgui ir kitiems vyskupams — „bažnyčios kunigalkščiams“, kurie per radiją 1941 metais sveikino Hitlerio išsiveržimą į Lietuvą ir džiaugėsi: „Dabar mūsų tautai atsiveria vėl naujas gyvenimas!“

Ne be pagrindo spėjama, kad vyskupas Brizgys nuvyko į Miuncheną sukalbėti dar vieną maldą už Hitlerį — išvaduotoją...

„Ponai musę kando“...

Kanados lietuvių laikraštis „Liaudies balsas“ praneša, kad kai kurie lietuviškieji buržuaziniai nacionalistiniai bėgliai kreipėsi į Kanados premjerą, prašydami suteikti paramą „kovoje prieš komunizmą“. Deja, premjeras atsakęs, kad to negalima dabar padaryti, nes esąs „labai prastas momentas, blogas laikas“. „Senieji kanadiečiai pasijuokė iš jų, kaip iš durnelių, — rašo „Liaudies balsas“. — Ponai musę kando nuleido nosį... Jų prašymas liko šauksmu tyruose“.

„Pavojingas“ skilandis

Prieš kurį laiką „Liaudies balsas“ pranešė, kad Kanados lietuviai, viešėje Lietuvoje daugiau kaip dvi savaites, laimėdai grįžo į namus. Bet turistai Rušeninėi įvyko nepasisekimas su... skilandžiu. Mat, tėviškėje ją apdovanojo dideliu skilandžiu, tačiau Kanados muitininkai tą skilandį konfiskavo.

Dabar komentuojama, kokią žalą galėjo padaryti lietuviškas „komunistinis skilandis“ Amerikos žemynul...

Nuo 400 iki 100 000 rublių galima laimėti

200 PAGAL VALSTYBINĖS 3% VIDAUS IŠLOŠIAMOSIOS PASKOLOS OBLIGACIJAS ДВЕСТИ РУБЛЕЙ

KASMET PAGAL ŠIĄ PASKOLĄ VYKDOMI SEŠI PAGRINDINIAI IR VIENAS PAPILDOMASIS LAIMEJIMŲ TIRAZAS

PASKOLOS OBLIGACIJOS PARDOVAMOS IR LAISVAI PERKAMOS TAUPOMOSIOSE KASOSE

Įsigykite šios PASKOLOS OBLIGACIJŲ.

VALSTYBINĖS PASKOLOS PADEDA TOLIAU VYSTYTI TSRS LAUDIES ŪKĮ

1960 m. rugsėjo mėn. 30 d. Maskvoje įvyks Valstybinės 3 proc. vidaus išlošiamosios paskolos 77-asis pagrindinis ir 13-asis papildomasis LAIMEJIMŲ TIRAZAI ĮSIGYKITE 3 PROC. PASKOLOS OBLIGACIJŲ